AUGUSTINUS
Klosterneuburg, 3. Drittel 12. Jh.
Seite 113r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=388
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

agm̃. cui aut rei contemplatione agm̃ occultũ ē. Et ideo suspitionib̃ datur
loc̃. ut audeat homo iudicare de occultis hominũ. & falsa plerũq; & si ue
ra tam̃ incognita temere suspicari. Preterea dns̃ cũ de ipso fine loquer̃. ppter
quē iustitiā facē debem̃. ut oculos nros̃ a uanitate contemplatione auertēt
uanitatis. monuit ne ppter laudes hominũ bona opa faciam̃ dicens. ad
tendite ne iustitiā urām faciatis coram hominib̃; ut uidamini ab eis. mo
nuit ne ppter pecuniā dicēs. nolite thesauriZare uobis. & ñ potestis deo
seruire & mamone. monuit ne ppter uictũ necessariũ atq; uestitũ dicēs.
ne solliciti sitis animae urē q̃d manducetis. neq; corpi uro q̃d induamu
ni. Et cũ hec omia monuisset. & possum̃ suspicari cos q̃s iuste uiuē uide
mus. & q̃ fine faciāt ñ uidem̃ ppter aliq̃d but̃modi benefacē. continuo
subiecit. Nolite iudicare. ut ñ iudicemini. Unde & hic cũ dixisset.
amputa obprbriũ meũ q̃d suspicat̃ sui. addidit. & iudicia tua suauia.
id ē iudicia tua uera. Veritatis enim amator. suaue clamat ēe q̃d uerũ
ē. Hominũ aut iudicia de occultis hominũ ñ suauia. & temeraria. &
ideo suũ dixit obprbriũ q̃d de aliis suspicat̃ ē. qa hoc & apls̃ ait. cõparan
tes semetipsos sibi & ipsis ñ intelligũt. Hoc enim plerũq̃ homo suspicat̃
i alio. q̃d sentit in semetipso. Hoc itaq; obprbriũ suũ petebat auferri.
q̃d in se senserat. & i alis fuerat suspicat̃. ut ñ eēt dyabolo similis. q̃ de
occultis sci iob suspicat̃ ē q̃d ñ gratis dm̃ colēt. quē poposcit tempt̃andũ.
ut emen q̃d obiciebat mutuiret. Si cũ libenter alii obprbriũ ñ in emulatio
suspicet̃. dũ bonũ op̃ reprehendi ñ potest̃. & se excerit q̃d aptũ ē. & q̃ fine fiat
reprehendit̃ & ñ se excerit q̃d occultũ ē. atq; ita male suspicari libet cuilibet ñ
uidendo q̃d latet. & uituperando q̃d emitet. profecto com̃ hoc malũ q̃ q̃sq;
de homine libenter malũ q̃d ñ prspicit suspicat̃. caritas habenda ē que ñ e
mulat̃. qua dns̃ cõmdat dicēs. Mandatũ nouũ do uobis ut uos inuicē
diligatis. & in hoc scient omes̃ q̃ discipli mei estis. si dilectionē habue
ritis ad inuicē. Et de dilectione dicit̃ & pxim loquens. in his inq̃it duob;
mandatis tota lex pendet & ppha. Unde & iste com̃ sue suspitionis obp
brium q̃d desidat̃ amputari. ecce inq̃it concepiui mandata tua. in tua iusti
cia uiuifica me. Ecce concepiui ex toto corde. & ex tota anima. & ex
tota mte diligē te. & pximũ sicut me. Non in mea ß in tua iustitia ui
uifica me. hoc ē ista karitate quā concepiui imple me. adiuua me ut fa
ciā q̃d cõmdas. dona ipse q̃d mandas. In tua iustitia uiuifica me. q̃ i me
unde moreret habui. unde aut uiuā ñ inuenio ñ in te. Iustitia tua xpc
ē. q̃ fact̃ ē nob̃ sapientia a deo & iustitia. & scificatio & redemptio. ut q̃m